

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

בקר וידע ה' (טז ה)

קרח חלק על כהונתו של אהרן הכהן ועל זה אמר לו משה שגם הגאולה דלעתיד לבוא שנקראת בשם 'בוקר' גם היא תהי' על ידי 'בוקר' - חסד דאהרן. (על פי 'ספר המאמרים' תר"ל ע' קפג)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

ויקח קרח . . בן לוי (טז א)

קרח חשב שמצד מעלת התווה שקדם אל התיקון הרי זהו העיקר (שלכן הלויים הם העיקר) ואמר לו משה שאינו כן דאמנם אמת שצריך להיות בירורים דתוה ויש בהם יתרון אור אבל זהו על ידי התיקון דוקא (היינו שצריך שיהי' על ידי הכהנים דוקא).

(המשך תער"ב ע' תקכד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

"וירדו חיים שאולה" (טז ל): "שגם בשאול חושבים שהם חיים".

הברכה ב"וירדו חיים שאולה" כמו (שאמרו תז"ל) "בני קרח לא מתו - מקום נתבצר להם ועשו תשובה" - כי תשובה מועלת רק כל עוד שהוא חי וזוהי הברכה שגם בשאול יהיו חיים ויוכלו לעשות תשובה.

(אג"ק לאדמו"ר הרי"צ ח"ד סי' א"כא. הובא בהיום יום)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלימ"א

ויוצא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים (יז כג)

שלימות הכוונה ברוב הניסים היא לא שהנס ישאר כענין שלמעלה לגמרי הטבע אלא שהנס יהי' קשור ויחדור בהטבע.

על דרך זה הוא גם בנוגע לנס של "פרח מטה אהרן" - הנס (שבא לגלות ש"בחרתי באהרן הכהן") פעל במטה אהרן שהוא נשאר קשור עם טבע המטה כך שאופן הפריחה הי' בסדר טבעי של צמיחת פירות עם כל סדר ההשתלשלות שבזה "ויוצא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים".

(ספר השיחות' ה'תנש"א ע' 655)

כ"ק אדמו"ר הזקן

"ויקח קרח בן יצהר וגו'" (טז א)

קרח טען שהמשכת אור התורה והמצוות אפשרית גם כאשר הן בשרשם ב"אור המקיף" ולא רק לאחר שאור המקיף הצטמצם והתלבש ב"אור הפנימי". על פי זה מובנת מהות המחלוקת על הכהונה: הכהן להיותו "איש חסד" מבטא את המשכת אור המקיף לאור הפנימי והתלבשותו בו. וכמ"ש "כשמן (אור המקיף) הטוב היורד על זקן (אור פנימי) אהרן".

הדבר בא לידי ביטוי גם בטענתו כי "טלית שכולה תכלת" פטורה מציצית: טלית תכלת רומזת לאור המקיף והציצית רומזת לאור פנימי. והיות שקרח סבר שניתן להמשיך את אור המקיף עוד טרם התלבשותו באור הפנימי - לכן טען כי ניתן להסתפק בטלית ללא ציצית.

(לקו"ת ד"ה ויקח קרח עמ' נב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

"ויקח קרח וגו'" (טז א)

אהרן הכהן הוא בחינת חסד ולכן פעולתו להצלת הנשמות השקועות בחושך והקליפות היא על-ידי המשכת אהבה לכל נשמה על-פי מצבה. מה שאין-כן קרח שהי' לוי בחינת גבורה סבר שיש לעורר בתשובה את אותן נשמות באמצעות גבורות ועונשים.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי הנחות תקע"ז עמ' קסו)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

וישמע משה ויפול על פניו (טז ד)

סנהדרין דף קי ע"א: מה שמע שחשדוהו - באשת איש. ופירש בשל"ה כי כל הנביאים נתנבאו באספקלריא שאינה מאירה על ידי המלאכים הנקראים אישים אבל משה נתנבא באספקלריא המאירה והם חשדוהו שנבואתו גם כן על ידי בחינת אישים הנ"ל וזוהו הפירוש שחשדוהו באשת איש.

או יש לומר הפירוש באשת איש כי אין איש אלא הקב"ה ונקרא 'זה' והמלכות הנקראת 'כה' היא אשה ומקבלת מבחינת איש וחשדוהו שנבואתו גם כן רק מבחינת 'כה' על דרך שאר הנביאים.

(אור התורה' פרשתנו ע' תשה)